

UPOKOJENEC

GLASILO BANOVINSKEGA DRUSTVA DRŽAVNIH IN SAMOUPRAVNIH UPOKOJENCEV ZA DRAVSKO BANOVINO

Št. 9.

Ljubljana, dne 19. septembra 1939.

Leto IV.

Uredništvo in uprava: Wolfova ulica št. 10. Tel. 4553. Izhaja enkrat mesečno.

Kaj še?!

Z gornjima besedama je končal naš član svojo pripombo na položnici, s katero nam je nakazal članarino. Prepis pripombe prinašamo na drugem mestu. Tukaj pa se hočemo malo obširneje pobaviti z njo, ker so besede našega člana povsem umestne in so zadele v črno. Naš član namreč pravi, da je ob svoji upokojitvi prejemal nad din 2500.— mesečne pokojnine, sedaj pa prejema 2063 din in se vprašuje, kako daleč naj se še znižajo prejemki upokojencev in kaj nas še čaka?

Uradniški zakon iz l. 1923. je prvokrat enotno določil pravice in dolžnosti državnih uradnikov in upokojencev ter določil njihove prejemke, ki so dotlej bili sramotno nizki in so zastajali celo za mezdami manualnih in nekvalificiranih delavcev. Pa tudi prejemki po tem zakonu še nikakor niso dosegli prejemkov iz predvojnne dobe, niti približno, ker je zakon upošteval to, da so se pokojnine izplačevale iz državnega proračuna in da uradniki niso vplačevali prispevkov v nikak pokojninski sklad, kar je bilo preostanek iz vojne dobe.

V teku let pa smo doživeli nešteto znižanj naših prejemkov. Začelo se je to v letu velikih poplav, v katerem je vlada sklenila poslužiti se pravice iz člena uradniškega zakona iz leta 1923., po katerem je smela draginjske doklade povišati ali znižati po danih razmerah. Skrčile so se tedaj draginjske doklade za 10%. Mnogo je bilo naivnežev, ki so mislili in upali, da se pokojnine kdaj vrnejo na prvotno višino. Razočarani so morali ugotoviti, da se to nikdar ni zgodilo, nasprotno so morali opaziti, da so prejemki padali od leta do leta.

Novi uradniški zakon iz leta 1931. nam je prinesel nove odbitke. Določil je, da morajo upokojenci po zakonu iz leta 1931., dasi so že upokojeni, vendar prispevati v novoustanovljeni uradniški pokojninski sklad, ki ga je uvedel novi uradniški zakon. To je menda unikum na svetu, da upokojenci še vplačujejo v pokojninski sklad.

Najobčutljivejše znižanje naših prejemkov pa je nastopilo v septembru 1935, pri katerem je vlada sama obljubila, da je to le začasen ukrep z ozirom na te-

žavno stanje državne blagajne in na pičli dotok državnih dohodkov, in da se bodo prejemki zopet zvišali, kadar se izboljšajo gospodarske razmere v državi. To se je že davno zgodilo, naši prejemki pa se niso zvišali! Ne samo, da se niso zvišali, prejemki so se vnovič znižali! Uvedel se je 1% izredni prispevek k uslužbenskemu davku; že izraz „izreden“ kaže, da je bila ta odredba začasna in da bi se moral ta 1% izredni prispevek k uslužbenskemu davku ukiniti, čim so se razmere izboljšale. Tudi to se ni zgodilo.

Letošnji proračun, oziroma finančni zakon za leto 1939/40 pa nam je prinesel zopet nov odbitek, to je „specialni prispevek za obrambni sklad“. Že enkrat smo poudarjali, da smo upokojenci, ki smo žrtvovali vse svoje telesne in duševne sile v prid državi in narodu, dovolj patriotje, da nismo niti trenili, niti črhnil, ko se nam je predpisal ta novi odbitek. Če je država v sili, ji je treba dati, kar potrebuje. Vendar bi se moralo upoštevati, da to ne more iti brez konca in kraja, zlasti ker smo že v zadnjih letih vedno tožili, da s sedanjimi prejemki ne moremo dostojno živeti in da nam je treba vrniti vsaj to, kar se nam je vzelo z obljubo, da se nam vrne, čim bodo dopuščale razmere. Razmere so to dopuščale, nas pa se ni nikdo spomnil, čeprav so se nam dajale ponovno obljube, ki se niso nikdar izpolnile.

Zanimivo je, kako izgleda dandanes seznam odbitkov na odrezku čeka, s katerim se nakazujejo pokojnine. Na tem odrezku že skoro ne bo več prostora za razne odbitke in za zgled hočemo navesti te odbitke z odrezka za mesec september 1939, ki ga imamo ravno pri roki. Pri brutto-nakazilu din 2736.—, so tam navedeni naslednji odbitki:

uslužbenski davek	din 98.—
izredni prispevek	„ 23.—
za uradniški pokojninski sklad „	121.25
odkup za osebno delo	„ 98.—
specialni prispevek	„ 20.—
	din 360.25

tako, da znaša čisto izplačilo 2.376.— din.

To je žalostna slika. Od brutto-dohodka se odbije več nego 13%! Če pojde to tako naprej, bomo doživeli kmalu več odbitkov, kakor bo znašalo brutto-nakazilo. Zato je upravičeno naš član napisal vprašanje, ki smo ga postavili na čelo tega članka: „Kaj šel?“

Mi priporočamo, da bi ta članek proučili zlasti naši narodni zastopniki, kadar bodo zopet izvoljeni in da bi skušali to stanje vsaj nekoliko omiliti in olajšati starim upokojencem večer njihovega življenja. Vse kar je prav. Toda večno zniževanje prejemkov mora ubiti vsako veselje do življenja, mora zagreniti zadnje trenutke izgaranim upokojencem in ustvarjati samo nezadovoljstvo in nerazpoloženje med njimi.

Naša opazovanja

Pod tem naslovom je priobčilo glasilo „Društva jugoslovanskih upokojencev za dunavsko banovino v Somboru“ „Naša Reč“ z dne 28. junija 1939. št. 6 naslednji članek:

Zaradi silnih poslov in skrbi ni časa, da bi se brigali tudi za težak materialni položaj uradnikov in upokojencev. Ni časa, ker je seveda to vprašanje manjše važnosti. — Draginja je vedno večja, s tem pa postaja naš položaj vedno hujši. Gospodarstvo napreduje, a kaj je z nami?

Velik predsodek je, kadar je govor o gospodarstvu, ker se navadno govori in misli samo o tistem majhnem številu ljudi, ki zaslužijo s svojo trgovino, spekulaci-

cijo ali delom več ali manj denarja, ne upoštevajo pa se uradniki, upokojenci in drugi delavci, gotovo pa se ne upošteva tudi oni faktor, na katerem je zasnovano vse gospodarstvo in to je široka publika — konsument. Vsi ti faktorji skupaj tvorijo samo gospodarstvo, ker se tudi sama produkcija ravna po potrebah tržišča, zlasti po potrebah tistih, ki kupujejo, in po njihovi sposobnosti, koliko kupijo, in po volji, kaj kupujejo.

Ni normalno, da se pri reševanju vprašanja o pospeševanju gospodarstva misli samo na zaščito gospodarstvenikov. Tudi uradnik, upokojenec in vsak konsument ima pravico do zaščite. Tudi v interesu

konsumentov je, da je zagotovljen pravni red in pravna zaščita gospodarstva, pa tudi njegove pravice odgovornosti, tako da bo zaščiten tudi interes konsumentov. Tudi gospodarstvo mora imeti obzir na moralne zakone, ki prav za prav niso nič drugega nego normiranje odnosov med človekom in človekom in družbo. To je zelo važno vprašanje. Vprašanje o gospodarski in poslovni etiki. Po tej etiki mora obstajati sistem, ki mora obvezovati delodajalca. Delodajalec ne more biti v nikakem neprijateljskem odnosu nasproti svo-

jemu uslužbencu, temveč tudi tu mora vladati neka harmonija in zaupanje, ako hoče, da bo delo in to zavestno in pravilno delo. Kdor moti to harmonijo in ta odnos, moti stabilnost stopenj in zidov zgradbe same. Delodajalec ne more in ne sme biti slep nasproti svojim socialnim obvezam. Vsak delavec in uslužbenec, ki je pošteno služil svojemu gospodarju, ima pravico zahtevati od svojega delodajalca pristojno življenje brez ozira na to, ali so prilike dobre ali slabe. In delodajalec je dolžan respektirati to pravico. U.

Posvetovalnica – informacije

Prijave za prejemanje osebnih in rodbinskih doklad.

V prvi polovici meseca oktobra morajo vsi državni upokojenci in upokojenke, vdove in sirote državnih uslužbencev vložiti oblastvu, ki nakuže pokojninske prejemke, „prijave“.

Dravska finančna direkcija v Ljubljani nam je poslala naslednja navodila:

„Vsi državni upokojenci, upokojenke, vdove in sirote državnih uslužbencev, ki prejemaajo pokojnino od dravske finančne direkcije v Ljubljani, morajo v prvi polovici meseca oktobra vsakega leta vložiti prijavo za prejem osebne in rodbinske doklade.“

Mnogi upokojenci in upokojenke tega roka sploh niso upoštevali. Prijave so vlagali šele na ponovne uradne pozive. Nekateri prijave so bile tako pomanjkljive, da jih je morala direkcija vrati zaradi izpopolnitve.

Po mnogih prijavah se ni mogla ugotoviti istovetnost stranke, kar je povzročalo mnogo sitnosti in neprilike.

Da se ti nedostatki odpravijo in pospeši pregled prijav, se je direkcija odločila, da bo za prijave založila enoten obrazec.

Tiskovine bo brezplačno razpošiljala vsako leto vsem svojim upokojencem v izpolnitev.“

Naše društvo je doslej vsako leto razposlalo svojim članom s septembrsko številko „Upokojenca“ brezplačno po en izvod tiskovine za prijavo.

Odslej naprej to odpade. Kljub temu pa društvo radevolje pošlje vsakemu članu, ki to želi, brezplačno po en izvod za morebitni koncept. Izven Ljubljane stanujoči člani lahko to sporočijo po dopisnici, v Ljubljani in okolici bivajoči pa lahko osebno dvignejo po en izvod tiskovine v pisarni, Wolfova ulica 10, II. nadstropje, med uradnimi urami od 10. do 12. ure dopoldne.

Privatni učni zavodi s pravico javnosti.

Naslednji privatni učni zavodi so si pridobili pravico javnosti z odlokom ministrstva za trgovino in industrijo, in sicer:

1. Krištofov tečaj v Ljubljani; odlok z dne 20. januarja 1939, I. br. 48947/IV/38.

2. Enoletni trgovski tečaj v Ljubljani, Kongresni trg; odlok z dne 17. junija 1939, VI. br. 19062.

3. Tečaj Robida v Ljubljani; odlok z dne 17. junija 1939-VI, br. 19061.

4. Kovačev tečaj v Mariboru: odlok z dne 17. junija 1939-VI, br. 19375.

5. Ant. Rud. Legatov enoletni trgovski tečaj (odlok, oziroma štev. in datum odloka, s katerim je ministrstvo za trgovino in industrijo podelilo temu tečaju pravico javnosti, nam ni znan).

Obiskovalci teh zavodov imajo s pogojem, da so dovršili nižjo srednjo šolo z malo maturo (ali štiri razrede meščanske šole), pravico do rodbinskih doklad in do železniških legitimacij.

Popusti v kopališčih.

V letu 1934. smo uvedli akcijo za popust našim članom v raznih kopališčih v pred- in posezoni. Dosežene uspehe smo večkrat objavili v „Upokojencu“, zadnjič v letošnji majnikovi številki.

Prejeli smo pritožbe, da uprave nekaterih kopališč ne upoštevajo več teh članom priznanih popustov. Konkretnih podatkov pa žalibog nimamo. Prosimo torej svoje člane, da nam sporočijo, v katerih kopališčih niso bili deležni objavljenih popustov. Domnevamo, da je prešla uprava nekaterih kopališč v druge roke, ali pa so se cene povišale.

Naše društvo bo za prihodnjo sezono pravočasno začelo novo akcijo pri vseh kopališčih. Naj navedemo v tej stvari en primer: Zdravilišče Slatina-Radenci je na pritožbo nekega našega člana pojasnilo popust, kakor sledi:

Slatina Radenci, 29. sept. 1938.

„Potrjujemo prejem Vašega c. pisma od 28. t. m. ter Vam vljudno sporočamo, da je plačala Vaša gospa soproga za čas od 26. septembra do 6. oktobra t. l., to je za 10 dni din 735.—. V tem znesku je 50% popust v polni meri upoštevan. Gospa soproga ima eno najlepših sob v I. nadstropju „Terapije“, prednja stran, in stane omenjena soba v polnem iznosu din 50.—. Če bi se bil računal 50% popust od normalnih cen, bi izgledal račun takole:

Soba	din 25.—
postrežba	„ 2,50
občinska taksa	„ 1.—
zdraviliška in godbena taksa	„ 4,50
ležalnica	„ 2.—
zdravnik	„ 8.—
kopel	„ 14,50
ter cela hrana dnevno	„ 22.—
skupaj za 10 dni	din 795.—

Ker imamo uvedene pavšalne cene, pokaže račun Vaše gospe soproge za čas od 26. septembra do 6. oktobra samo din 733.— in se vidi iz tega, da je pavšalna cena še ugodnejša, kakor 50% popust od normalnih cen.

Nadalje sporočamo, da imamo letos popolnoma druge cene, kakor leta 1934., o katerem govori okrožnica društva državnih upokojencev in upokojenk v Ljubljani. Prilogo Vam vračamo.

Priporočamo se in beležimo z odličnim spoštovanjem

Slatina-Radenci.“

Prekinitev železniških voženj.

Iz raznih pismenih in ustnih vprašanj naših članov posnemamo, da ni jasnosti glede trajanja časa prekinitve vožnje na železnicah, kakor tudi glede vprašanja, kolikokrat se lahko vožnja prekine.

Vozna karta velja pri razdalji potovanja do 400 km 2 dni, nad 400 km razdalje pa 4 dni. Potnik mora torej v tem roku (v roku veljavne vozne karte) dospeti na cilj svoje vožnje, do kamor je vzel vozno karto.

Vožnja se pa sme prekiniti samo enkrat na potovanju tja in seveda nazaj tudi samo enkrat. Prekinitev mora biti potrjena po železniško-postajnem uradu kraja, kjer se je vožnja prekinila.

Večkratno prekinjanje vožnje na povratku je dovoljeno samo v primerih, če kdo potuje na letovanje, kjer ostane nad 10 dni. V tem primeru pa mora zahtevati pri nastopu potovanja na letovanje pri železniški blagajni, kjer je kupil vozno karto, predpisano tiskovino („Potvrda o boravku“), ki velja 2 din. Na tej tiskovini potrdi pri odhodu iz letovanja pristojni občinski urad trajanje bivanja v letovišču.

V vseh drugih primerih pa sme trajati enkratna prekinitev samo toliko časa, da dospe potnik v roku veljavnosti vozne karte — torej v dveh, oziroma v štirih dneh — na svoj cilj, do kamor je kupil vozno karto.

Opozorjamo še, da se mora nastopiti vožnja isti dan, za katerega je bila kupljena vozna karta.

Se enkrat — zagrebška klinika.

V letošnji marčni številki „Upokojenca“ smo objavili naslednji članek glede zagrebške klinike:

„Drž. uslužbenci in upokojenci so deležni brezplačnega zdravljenja v državnih in banovinskih bolnicah. Zagrebška klinika je pa last zagrebške mestne občine, zato nimajo drž. nameščenci in upokojenci na kliniki brezplačnega zdravljenja.“

Na zagrebški kliniki sta 2 razreda, 2. in 3. razred. V 2. razredu stane dnevno 91 din in se mora plačati pristojbina za 10 dni naprej, v 3. razredu pa 41 din, plačljivo za 20 dni naprej.

Operacije so brezplačne, pač pa se predpiše po operaciji pristojbina približno od 30—50 din za zavoje. Lečenje in zdravila se ne plačajo posebej, zahteva se pa plačilo za rentgeniziranje, krvne slike in specialna zdravila, a vse to po kliniški ceni, a ne tako drago kakor drugod.“

V aprilski številki našega lista smo pa na opozorilo od avtoritativne strani popravili vsebino tega članka v tem smislu, „da imajo drž. nameščenci in upokojenci za zdravljenje na kli-

nikah vendar nekaj popusta, v smislu „Pravilnika, kako se vzdržujejo klinike medicinskih fakultete“ (Služ. novine z dne 20. oktobra 1928, št. 244/LXXXI, Ur. list 111/1928). Glej „Upokojenca“ z dne 15. aprila t. l.

Neka naša članica pa nam je sporočila:

„Kakor sem na kliniki izvedela, je bila v aprilski številki „Upokojenca“ objavljena ugodnost že leta 1931. ukinjena.“

Zanimali smo se za to stvar in dognali, da „Zakon o bolnicah z dne 27. febr. 1930 (Ur. list z dne 18. marca 1930, kos 41) ne velja za klinike (§ 45).

Prosili smo zagrebško banovinsko društvo, da nam glede klinike sporoči točne informacije.

Dobili smo naslednji odgovor:

„Na klinikah nimajo drž. uslužbenci in upokojenci nobenih ugodnosti.

Ugodnosti pa so deležni:

a) redni slušatelji zagrebške univerze, člani zdravstvenega fonda,

b) zdravniki, člani zdravniške komore savske banovine, ki plačujejo 3. razred, a se zdravijo v 2. razredu.“

Naš članek v marčni številki „Upokojenca“ le torej pravilen.

Državni upokojenci, ki so zaposleni v samoupravnih službah, lahko v teh službah dobivajo neomejene prejemke, ako imajo najmanj trideset let dejanske državne službe. Državni upokojenci, ki imajo manj službenih let, smejo zaslužiti v III. draginjskem razredu mesečno 1000 din, v II. draginjskem razredu 2000 din in v I. draginjskem razredu 3000 din, ne da bi se jim znižali pokojninski prejemki. Pogoj pa je, da dotični državni uslužbenec v samoupravni službi ni nameščen „pragmatično“ s priznanjem pravice do pokojnine v dotični službi.

Kuluk.

„Jutro“ je nedavno priobčilo naslednjo notico: „Oprostitev od ljudskega dela za banovinske in dovozne ceste v naši banovini. Današnji „Sl. list“ dravske banovine objavlja razglas o trajni oprostitvi od ljudskega dela (kuluka). Gradbeni minister je z odločbo z dne 5. julija t. l. na podlagi § 67 zakona o samoupravnih cestah oprostil dravsko banovino ljudskega dela za banovinske in dovozne ceste k železniškim postajam, dokler bo preskrbljenih v banovinskem proračunu in v proračunu okrajnih cestnih odborov dovolj sredstev za graditev in vzdrževanje teh cest.

Obveznost ljudskega dela in odkupnine za občinske ceste po razglasu z dne 5. januarja t. l. pa ostane neizpremenjena. Prav tako ostane neizpremenjena obvezna odkupnina javnih uslužbencev po § 21 novele k zakonu o samoupravnih cestah.“

Obveznost odkupnine za ljudsko delo, od katerega je banovina na svojo prošnjo na podlagi § 67 zakona o samoupravnih cestah oproščena, torej za nekaj, kar ne obstoja, velja samo za državne in samoupravne nameščenice in upokojence, ne zadeva pa ostalih javnih, oziroma zasebnih nameščenec. Poskusili smo z amandmanom za državni proračun 1939/40, ozir. finančni zakon

doseči izpremembo nesrečnega § 21 novele k zakonu o samoupravnih cestah. Vendar, kakor se je pokazalo, ministrstvo za gradnje ni osvojilo našega predloga in je ta amandman v sedanjem fin. zakonu zopet izostal.

Državni in samoupravni nameščenici in upokojenci morajo torej še nadalje plačevati, in to oni edini, kuluk, in sicer neomejeno do svoje smrti, dasi traja po zakonu obveznost ljudskega dela samo do 60. leta, in plačevati morajo kuluk tudi tam, kjer je ministrstvo za gradnje oprostilo banovino ljudskega dela, ker je banovina v svojem proračunu s posebno 5% doklado preskrbela za vzdrževanje dotičnih cest. To doklado morajo plačevati tudi upokojenci, ako plačujejo doklade od kakega dohodka ali od kakega imetka, bodisi zgradarino, pridobnino ali rentnino, tako da v resnici plačujejo za ceste dvakrat tisti, ki te ceste najmanj uporabljajo in najmanj kvarijo.

Pristopajte k društvenemu posmrtnemu skladu!

Ni starostne omejitve za pristop. Izredne ugodnosti!

Vračilo odtegljajev, vplačanih za „Zvezo nabavljajnih zadrug v Beogradu.“

Po zakonu o zadrugah državnih nameščenec z dne 3. novembra 1931 (Sl. list kos 75 iz leta 1931.) so morali plačevati državni nameščenici skozi 36 mesecev, to je tri leta, in sicer uradniki po 10 din, nižji uslužbenci pa po 5 din mesečno, torej skupno 360 din, oziroma 180 din za Zvezo nabavljajnih zadrug v Beogradu.“

Po § 70 tega zakona izplača Zveza te odtegnjene vsote na zahtevo po smrti tiste osebe, kateri so se zneski odtegnili, njenim pravnim naslednikom.

Opozarjamo pa, da se v teh primerih vdovi zopet predpiše vplačevanje teh prispevkov v mesečnih zneskih po din 5, torej skupno v treh letih 180 din. Zato nima skoraj smisla, da bi vdove nižjih državnih uslužbencev prosile za povračilo vplačanih znekov.

Dotična prošnja naj bi se glasila:

Predmet: Vplačilo odtegljajev, vplačanih za „Zvezo“.

Takse prosto po § 97 u. z.

Zvezi nabavljajnih zadrug

v

Beogradu.

Mojemu umrlemu soprogu (materi — očetu, ženi — sinu — hčerki) je bil za tamkajšnje Zvezo odtegnjen znesek din.

V smislu § 70 zakona o zadrugah državnih uslužbencev iz leta 1931. prosim za vračilo odtegnjenega zneska din

Svojeročni podpis:

Priloge:

1. mrliški list,
2. potrdilo izplačilne blagajne,
3. potrdilo sodišča, da je prosilec (prosilka) pravni naslednik umrlega.

Za potrdilo izplačilne blagajne je treba napraviti prošnjo približno po naslednjem vzorcu.

Vračilo odtegljajev, vplačanih za „Zvezo nabavljajnih zadrug“ v Beogradu.

Likv. list št.

Takse prosto po § 97 u. z.

Dravski finančni direkciji,

odsek za računovodstvo*

v

Ljubljani.

Moj mož, (mati) — oče, — žena — hči — sin je umrl(a) Za „Zvezo“ se mu je odtegovalo od do mesečno po din, torej skupaj din

V smislu § 70 zadevnih zakonskih določil bom zahteval vračilo navedenih odtegljajev in prosim, naj se mi izvoli izdati predpisano potrdilo o višini odtegnjene skupne vsote.

V (Na) dne

Svojeročni podpis.

Stranka pa lahko tej prošnji takoj priloži tudi prošnjo na Zvezo in prosi pokojnino nakazujoče oblastvo, da naj prošnjo, opremljeno s potrdilom, pošlje na „Zvezo nabavljajnih zadrug v Beogradu.“

* Oziroma Banski upravi ali drugemu pokojnino nakazujočemu oblastvu.

Razgled

Upokojeni učitelj(ce) v Mariboru in okolici imajo od nekaj lepo navado, da se sestanejo vsak mesec enkrat (prvi četrtek v mesecu) v kaki dobri gostilni na kratek pomenek. Dne 3. avgusta t. l. se je takega tovariškega sestanka „Pri turistu“ udeležilo 36 tovarišev(ic), večino članov našega društva upokojencev. Tovariš Purkhart je obširno poročal o postopku za povračilo odtegljajev za Zvezo nabavljajnih zadrug, dalje o odtegljajih za obrambni sklad itd. Prizadeji dobé natančna pojasnila pri poverjeništvu našega društva Vrbanska cesta št. 19. Prihodnji sestanek bo dne 7. septembra t. l. pri „Turistu“ v Mariboru, Bentavska cesta. (To obvestilo smo za avgustovo številko „Upokojenca“ prepoznano prejeli, za septembersko številko pa bo obvestilo članom tudi prepoznano; kljub temu smo poslano nam notico rade volje objavili, kakor smo sploh našim članom v Mariboru za njihova obvestila in poročila vedno na razpolaganje.

Društvo intervenira za vsakega člana brezplačno v vseh osebnih zadevah pri vseh centralnih oblastvih.

Naši novi člani

V drugem četrtletju 1939 so pristopili sledeči novi člani:

86. Abramoff Cecilija, viš. pošt. kontrolor v p. v Kamniku.
87. Ahačič Alojzija, vdova po cestnem mojstru v Trziču.
88. Amon Ivan, žel. sklad. delavec v p., v Sp. Poljskavi.
89. Bratuš Franc, učitelj v p. v Mariboru.
90. Bregant Hinko, učitelj v p. v Mariboru.
91. Cvetko Franjo, šolski upravitelj v p. v Mariboru.
92. Drstvenšek Josipina, učiteljica v p. v Šmarjeti.
93. Dobaja Franc, nadzornik fin. kontrole v p. v Mariboru.
94. Damjanovič Karolina, učiteljica v p. v Ljubljani.
95. Druzovič Hinko, profesor v p. v Mariboru.
96. Fuchs Antonija, vdova po orož. naredniku v Zg. Poljskavi.
97. Födransperk Izabela, učiteljica v p. v Ljubljani.
98. Filipič Andrej, uradnik v p. v Mariboru.
99. Faninger Marija, vdova po sod. oficijalu v Mariboru.
100. Hervatin Angela, vdova po žel. zvančniku v Starem trgu pri Trebnjem.
101. Hren Vera, sirota po učitelju v Mariboru.
102. Josek Josipina, vdova po pošt. upravitelju v Studencih pri Mariboru.
103. Jančič Terezija, vdova po žel. sprevodniku v Mariboru.
104. Kramar Florijan, evid. nadoficijal v p. v Ljubljani.
105. Križanec Marija, vdova po žel. zvančniku v Stopičah.
106. Kovačič Ivan, žel. premikač v p. v Pokošeh.
107. Kovač Maks, ravnatelj v p. v Mariboru.
108. Koropec Ivan, šol. nadzornik v p. v Mariboru.
109. Kožuh Mirko, šol. upravitelj v p. v Mariboru.
110. Kramer Ivan, pošt. ravnatelj v p. v Mariboru.
111. Kranjc Franc, poštar v p. v Mariboru.
112. Kleber Pavel, vodja zemlj. knjige v p. v Mariboru.
113. Klemenčič Ivan, šol. upravitelj v p. v Pobrežjih.
114. Kocmut Rudolf, šol. upravitelj v p. v Mariboru.
115. Konrad Berta, sirota po žel. uradniku v Mariboru.
116. Karničnik Ivan, učitelj v p. v Mariboru.
117. Klobčič Ljudevit, okr. podnačelnik v p. v Ljubljani.
118. Krušič Marija, upokojenka tob. tovarne v Mengšu.
119. Lesnika Friderika, sirota po učitelju v Studencih pri Mariboru.
120. Dr. Lajšič Srečko, okr. glavar v p. v Mariboru.
121. Lukman Milica, učiteljica v p. v Mariboru.
122. Martinšek Ana, vdova po žel. premikaču v Sp. Poljskavi.
123. Mohorko Ivan, šol. upravitelj v p. v Mariboru.
124. Mohorčič Božo, učitelj v p. v Mariboru.
125. Marat Marija, vdova po vodji zemlj. knjige v Mariboru.
126. Merčun Makso, viš. davčni kontrolor v p. v Mariboru.
127. Pogačnik Ivan, mešter drž. smodnišnice v p. v Mekinjah.
128. Praprotnik Ivanka, vdova po davč. upravitelju v Ljubljani.
129. Pečenko Ema, sirota po kaznil. pazniku v Mariboru.
130. Pregel Alojzij, nadzornik strojev drž. žel. v Ljubljani.
131. Pinterič Drago, šol. upravitelj v p. v Mariboru.
132. Prašnikar Franc, narednik-vodnik v p. v Ljubljani.
133. Rosina Jožko, peh. kapetan v p. v Karlovcu.
134. Rohrman Matilda, vdova po kmet. svetniku v Ljubljani.
135. Roba Marija, vdova po žel. voz. pregledniku v Starem logu.
136. Roš Katarina, vdova po uradniku v Celju.
137. Reher Anton, viš. davč. upravitelj v p. v Mariboru.
138. Sbrizaj Ana, vdova po viš. sod. oficijalu v Ljubljani.
139. Selko Janko, viš. sod. oficijal v p. v Ljubljani.
140. Stanonik Josipina, strok. učiteljica v p. v Ljubljani.
141. Stenovec Marija, vdova po šol. uprav. v Domžalah.
142. Serajnik Franc, učitelj v p. v Mariboru.
143. Štor Marijeta, vdova po orož. postajevodji v Klopceh.
144. Schlamberger Terezija, vdova po žel. lampistu v Pokošeh.
145. Šega Ivanka, vdova po šol. uprav. na Jesenicah.
146. Schechol Ernestina, učiteljica v p. v Mariboru.
147. Šerbak Ivan, šol. uprav. v p. v Mariboru.
148. Tomažič Ivan, šol. nadzornik v p. v Mariboru.
149. Vervega Jože, administr. podpolkovnik v p. v Brežicah.
150. Vogrinec Marko, sod. nadoficijal v p. v Mariboru.
151. Veljak Jože, svetnik drž. žel. v p. v Mariboru.
152. Weiss Josip, žel. pom. uslužbenec v Sp. Poljskavi.
153. Wolf Henrik, viš. vojni oficijal v p. v Mariboru.
154. Zampa Ana, vdova po okr. gozdarju v p. v Črnomlju.
155. Zega Marija, vdova po žel. sprev. v Novem mestu.
156. Zinauer Friderik, učitelj v p. v Mariboru.
157. Zupančič Franjo, učitelj v p. v Mariboru.

Prepisi iz položnic

1. K prepisu iz položnice, objavljene v našem listu „Upokojenec“ št. 7 pod i) bi se dalo marsikaj omeniti. Čas in okolščine nam sedaj ne bi še morale nalagati od že tako skromne pokojnine novih odtegljajev.

Mislil pa, da so redki upokojenci, da se s tem dopisom tolaži, ker vsak od nas je vže v ta namen dovolj prispeval.

Spoštovanjem

P. D., orož. narednik v p. Koroška Bela.

2. Po 46 letnem službovanju sem začetkoma prejemal nad 2500 din mesečne pokojnine, sedaj pa prejemam 2063 din. — Kam plovemo? Pokojninski prispevek, kuluk, specialni prispevek — — — Kaj še?!

A. P., nadučit. v p., Žalec.

Preplačila društvenih članov v prid društvu

Roš Miloš, učitelj v p. v Laškem 2 din; Mihelčič Rudolf, podpolkovnik v p. v Zagorju 14 din; Müller Ferdinand, upokojenec v Radečah 5 din; Rudenšek Dragotin, sod. zvančnik v Celju 3 din; Skalar Josip, viš. rač. svetnik v Ljubljani 14 din; Plut Štefan, okr. tajnik v p. v Kranju 15 din; Jagodic Jurij, vlakovodja v p. v Ljubljani 2 din; Pezelj Berta, vdova po žel. viš. kontrolorju na Bledu 54 din.

Vsem preplačnikom najlepša hvala! Najmanjše priznanje nas veseli in nam je vzpodbuda za nadaljnje napore in borbe.

Opozorilo

Člane prosimo, da redno plačujejo članarino. Kdor nima položnice, jo lahko kupi na vsakem poštne uradu, opremiti pa jo mora s številko društvenega čekovnega računa, to je s številko 12131.

Posmrtni sklad ima svoj posebni čekovni račun, štev. 17678. Kdor torej nakaže **društveno članarino**, naj zapiše na tako kupljeno položnico štev. 12131, kdor pa nakaže članarino za **posmrtni sklad**, pa štev. 17678!

Pouk v nemščini

Nemščino poučuje pod zelo ugodnimi pogoji staroupokojenec, ki je živel 40 let na Dunaju. Naslov pri društvu.

Glasilo banovinskega društva državnih in samoupravnih upokojencev za dravsko banovino v Ljubljani. Predstavnik dr. Ivan Vrtačnik. — Odgovorni urednik Anton Spendè. — Tisk J. Blasnik nasl., Univerzitetna tiskarna in litografija, d. d. v Ljubljani. Predstavnik L. Mikuš. — Vsi v Ljubljani.